

13 ЮНИ- СВЕТА МЪЧЕНИЦА АКИЛИНА

В един палестински градец Вивлос живеели някои християни, които от самите апостоли били научени на закона Господен. Те свято пазели техните наставления и ги предавали на децата си. На един от християните се родила дъщеря, която била кръстена и наречена А к и л и н а. Скоро след това бащата на Акилина се поминал. Майка ѝ с любов се грижела за своята дъщеря и я възпитавала в християнските добродетели. На десетата година Акилина останала кръгло сираче. Тя не забравила поуките на майка си, стараела се да изпълнява волята Божия, твърдо се уповавала на милостта Господня и усърдно се молела на Бога. Между нейните връстници имало много езичнички, които се покланяли на идолите. Но техният пример не подействувал на Акилина, а напротив, тя се стараела да научи другарките си и да ги обърне към Бога. Един от слугите на римския управител чул за християнското настроение на девойката и за влиянието ѝ сред нейните другарки и донесъл за нея на управителя Волусиан. Той повикал Акилина, която тогава била на 13 години и ѝ заповядал да принесе жертва на боговете, като я заплашвал с жестоки мъчения, ако не изпълни волята му. Акилина отказала да изпълни волята на Волусиан.

— Виждам, че си още млада, и ми е жал за тебе — казал Волусиан. — Ако упорствуваш, ще те предам на мъчителите, ще загинеш в жестоки страдания и няма да ти помогне Богът на християните, Когото ти изповядваш.

— Не ми са нужни твоите съжаления — отговорила Акилина. — казваш, че ме съжالياваш, а в действителност искаш да ми вредиш, се стараеш да ме отдалечиш от Бога.

Управителят заповядал жестоко да бият девойката. Той й казвал къде е твоят Бог, Акилино? Защо Той не идва да те избави»? Но Акилина отговорила:

— Колкото повече ме мъчиш, толкова повече Христос ще ми даде търпение и сила.

— Давам ти два дни за размисляне. Може би ще се вразумиш — казал й управителят, като се чудел на нейната твърдост.

— Не ми давай нито ден, нито дори един час — отговорила Акилина. от детство се научих да се покланям на единия Бог и на Него да се уповавам.

Тогава управителят осъдил Акилина на нови страшни мъчения, не се поколебала твърдостта на младата християнка. — «Господи, — молела се тя. — Ти, Който от моето детство просвети сърцето ми с лъчите правдата, дай ми сила да понеса тия мъчения!» Най-последната мъченица от изнемошаване паднала на земята. Изнесли я

вн от града, като мислили, че е умряла и управителят заповядал да оставят тялото ѝ без погребение.

Изведнъж по среднощ тя чула глас на ангел да ѝ говори: «Стани и бъди права!» И тя почувствувала, че силите ѝ се върнали и че се изцерила от раните си. Започнала да хвали и да благодари на Господа и Го молила скоро да ѝ прати смърт.

Като станала, Акилина се отправила в града и влязла в дома на управителя. Той в това време спял. А когато се събудил и я видял пред себе си, отначало не повярвал на очите си и попитал слугите си, коя е тя. «Това аз, Акилина, рабинята Господня» — казала девойката.

Управителят, я нарекъл магесница и заповядал да я умъртвят. Когато отвели на смърт, тя помолила да ѝ дадат време за последна молитва.

Като поблагодарила на Господа за всесилната Му помощ, тя тихо починала. Палачът пристъпил да изпълни присъдата, но намерил девойката е мъртва.